

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.520/2016/4.

A Debreceni Ítéltábla a Bálint, Kállai és Kende Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: dr. Kende Tamás ügyvéd) által képviselt felperes neve (Cg. ..., felperes címe) felperesnek - a Huszti György Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintézők: dr. Huszti György és dr. Szarka György ügyvédek) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. r. és dr. II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. r. alperesek ellen 387 500 000 Ft kártérítés és járulékai megfizetése iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 2016. szeptember 29. napján kelt - a 8/II. számú kijavító végzéssel kijavított - 1.G.40.174/2016/8/I. számú ítélete ellen a felperes 10. sorszámu fellebbezése alapján, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az I-II. r. alperesnek külön-külön 1 270 000 - 1 270 000 (Egymillió-kettőszázhetvenezer-egymillió-kettőszázhetvenezer) Ft másodfokú perköltséget, valamint az államnak felhívásra 2 500 000 (Kétmillió-ötszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

Az elsőfokú bíróságnak a felperes keresetét elutasító, és a felperest dr. G.T. és dr. B.B.B. igazságügyi szakértők részére 81 000 - 81 000 Ft, az államnak felhívásra 4 000 000 Ft eljárási illeték, és (a 8/II. sorszámu kijavító végzés szerint) az I. r. alperesnek 8 386 450 Ft, a II. r. alperesnek 8 350 250 Ft perköltség megfizetésére kötelező ítéletében megállapított tényállás szerint a B.-i Vegyiművek jogutódjaként 1992. 06. 30. napján létrejött B.-i Vegyiművek Zrt. (B. Zrt.) részvényesei, és 2006. augusztus 22. napjától 2007. október 5-éig vezető tisztségviselői is voltak A.F. és E.Gy. .

A B. Zrt. 2007-ben eladta - többek között - a perbeli Vegesol növényvédőszer gyártására alkalmas gépsort a BE. Zrt.-nek, ám a Vegesol termékek forgalmazója továbbra is a B. Zrt. maradt.

A felperesi Kft.-t 2006. november 6. napján A.F. és E.Gy. alapította, a perbeli időszakban a felperes, a B. Zrt. és a BN. Kft. székhelye azonos volt, a cégek tagjai részben azonos személyek voltak.

A II. r. alperes 2006. november 6-tól 2008. március 31-éig, majd 2009. január 7-től 2010. február 9-éig a felperes ügyvezetője volt, közben egy ideig a P. Kft. (P-P. Kft.) tagja és ügyvezetője, valamint a G. Bt. belfagja és vezető tisztségviselője, utóbb kültagja is volt.

A G. Bt. és P. Kft. is tagja volt a N. Kft.-nek (utóbb Nu. Kft.).

Az I. r. alperes 2005. szeptember 5. és 2015. február 1. napja között hosszabb-rövidebb ideig tulajdonosa és ügyvezetője volt a P. (P-P. Kft.-nek, a M. Üzletviteli, Tanácsadó Kft.-nek, a M-A. Kft.-nek, valamint a N. (Nu.) Kft.-nek.

A M-A. Kft. és a M. Kft. tagja volt a N. (Nu.) Kft.-nek is.

A B. Zrt. tevékenységét a CIB Bank Zrt. finanszírozta, aki 2006. augusztus 15-én a további hitelfolyósítást tulajdonosi szerkezet- és vezetőváltáshoz, bankbiztos kinevezéséhez és ahhoz kötötte, hogy a Zrt. értékesítse a növényvédőszer üzletágát.

A B. Zrt. közgyűlése a .../2006. (X.24.) számú határozatával hozzájárult a növényvédőszer üzletág 500 000 000 Ft értékben történő értékesítéséhez. A bank a hitelek lejáratí idejét 1 éven keresztül folyamatosan meghosszabbította azzal a feltétellel, hogy a Zrt.-hez bankbiztos kerüljön kinevezésre, akinek a feladata többek között a B. Zrt., majd a felperes megalakulását követően a felperes által kötött szerződések és a gazdálkodás ellenőrzése volt.

A B. Zrt. gazdálkodási eredménye 2006 októberében 344 063 000 Ft veszteséget mutatott, a vele szembeni lejárt, 90 napot meghaladó követelések összege meghaladta az 1 milliárd Ft-ot.

A II. r. alperes 2006. október 11. napján készítette el a S. Kft., a B. Zrt. és a C. Bank Zrt. között létrejött háromoldalú megállapodás alapján a perben M/7. szám alatt csatolt üzleti tervet. Az I. r. alperes csak az irat szerkesztésében működött közre.

A felperes és a C. Bank Zrt. 2006. november 28. napján 400 000 000 Ft beruházási hitel nyújtásáról kötöttek szerződést 2011. november 10-ei lejáratl. A kölcsön feltétele volt:

- vagyont terhelő keretbiztosítéki jelzálogszerződés megkötése és annak közjegyzői okiratba foglalása,

- a H. Biztosítónak a hitelkeret összegének 60%-áig történő kezességvállalása,

- 100 000 000 Ft tagi hitel befizetése, valamint az volt, hogy

- a B. Zrt. a bankra engedményezze a növényvédőszer üzletág vételárát.

A C. Bank és a felperes között 2006. november 28-án 250 000 000 Ft összegre vonatkozóan kölcsönszerződés jött létre forgóeszköz finanszírozásra is 2007. november 10-ei lejáratl. A felek a szerződés biztosítékeként 750 000 000 Ft tőketartozás és járulékal erejéig vagyont terhelő keretbiztosítéki zálogszerződést is kötöttek.

A felperes a B. Zrt.-vel 2006. november 30-án megkötött adásvételi szerződéssel 600 000 000 Ft + áfa értékben megvásárolta a Zrt. növényvédőszer gyártás és értékesítés üzletágát, a hozzátartozó gépekkel, berendezésekkel, piaci ismeretekkel, gyártási jogokkal, hatósági engedélyekkel és a mellékletekben megjelölt tárgyi eszközökkel, immateriális javakkal, engedélyekkel, szabadalmakkal és agrokemikáliákkal együtt. A Zrt. vállalta, hogy ezek gyártásával felhagy, és átadja a vevői listáját is.

A felperesi társaság 5 tagja 2007. január 24. napján fejenként 12 500 000 Ft tagi hitelt nyújtottak a felperes részére.

A C. Bank Zrt. és a S. Kft. között 2007. január 22-én létrejött bankbiztosi szerződés 2007. augusztus 31. napjáig szölt, azt a felperes és a B. Zrt. adóként ellenjegyezte. A S. Kft., mint bankbiztos vállalta, hogy az operatív feladatok elvégzésére szakmailag felkészült személyt foglalkoztat, akire kiterjed a megbízott felelősségbiztosítása. A S. Kft. részéről a kapcsolattartó az I. r. alperes volt.

A bank a felperessel kötött hitelszerződést 2007. december 20-án, a B. Zrt.-vel kötött hitelszerződést pedig 2007 júliusában felmondta, ekkor megszűnt a felperesnél és a B. Zrt.-nél is a bankbiztosi tevékenység.

Az I. r. alperes, mint bankbiztos 2006 decemberében tudomást szerzett arról, hogy három növényvédőszer vonatkozásában a szállítók már nem szállítják a B. Zrt. részére a hatóanyagot, késztermékeket. Erről 2006. december 4-én a bankbiztosi jelentésében tájékoztatta a hitelt folyósító bankot.

A II. r. alperes 2007. március 6. napján a felperes alapítójának és akkori vezető tisztségviselőjének küldött jelentésében beszámolt a kedvezőtlen változásokról, amelyek véleménye szerint kétségessé teszik a 2007-2011. évekre készített üzleti terv realizálását. Ezekről tudomással bírt a B. Zrt. vezérigazgató-helyettese is, aki egyben a felperesi cég tagja is volt.

Az I. r. alperes a 2007. március 12. napján készített bankbiztosi jelentésében részletezte a kedvezőtlen változásokat.

A megbízó képviselője dr. H.L. ügyvéd 2007. október 18. napján felszólító levelet küldött a felperes vezérigazgatójának, amelyben rögzítette, hogy az A.F. által tett ígéretre - miszerint a hitel visszafizetése nem ütközik akadályba - tekintettel a felperes 5 tagja (akik a jogi képviselő megbízói) egyenként 12 500 000 Ft tagi hitelt nyújtottak a felperesi cégnek. A levél tartalmazta azt is, hogy a B. Zrt. és a felperes között 2006. november 30. napján létrejött adásvételi szerződésben kikötött vételár meghaladja a szerződésben átruházott ingóságok és jogok értékét, feltűnő értékaránytalanság áll fenn a szolgáltatások között.

A felperes taggyűlése a .../2007. (XI.16.) számú határozatával utasította a II. r. alperest, mint ügyvezetőt arra, hogy a felperes indítson pert a B. Zrt.-vel kötött adásvételi szerződés megtámadására.

A .../2007. (XI.16.) számú határozatával pedig a taggyűlés arra utasította az ügyvezetőt, hogy a felperes nevében indítson pert A.F. taggal szemben biztatási kár címén, arra hivatkozva, hogy A.F. azzal okozott kárt a társaságnak, hogy nem tájékoztatta a tagokat teljes körűen a társaság helyzetéről.

A felperes taggyűlése a .../2007. (XII.03.) számú határozatával megvitatta, és jóváhagyólag tudomásul vette a társaság 2008-2009. évi üzleti tervének az ügyvezető által előterjesztett javaslatát.

F.F. szakértő a 2008 szeptemberében készített szakvéleményében a B. Zrt.-től vásárolt vagyon nettó értékét a 2006. november 30-ai időpontba 594 017 853 Ft-ban állapította meg azzal, hogy a felperes nettó 786 477 906 Ft vételárat fizetett meg.

A felperes, mint eladó a 2008. január 9-én kelt adásvételi szerződéssel eladta a V. lemosó permetezőszer forgalomba hozatali és felhasználási engedélyét, és az ehhez kapcsolódó szakmai információkat az A-B. Kft. vevőnek 50 000 000 Ft + áfa értékben. A vevő a vételárat a szerződés aláírásának napján megfizette.

A II. r. alperes 2008. január 16. napján megküldte a P. Kft.-nek a VR, és a VRs engedélyezési kézikönyvet.

A II. r. alperes által képviselt felperes, mint vevő a 2009. szeptember 21-én kelt adásvételi szerződéssel megvásárolta 50 000 Ft + áfa vételáron a N-A. Kft. eladótól a V. lemosó, permetezőszer forgalomba hozatali és felhasználási engedélyét az ehhez kapcsolódó szakmai információkkal.

A felperes 2010. február 26-án átruházta a BN. Kft.-re a VR és a VRs forgalmazási jogát. A vételárat a felperes üzleti titokként kezelte.

Mindezen szerződések alapján a perbeli termékek forgalmazási joga 2006. november 6-tól 2008. január 9-éig a felperest, 2008. január 9-től 2009. szeptember 21-éig az A-P/NAP Kft.-t, 2009. szeptember 21-től 2010. február 26-ig a felperest, majd 2010. február 26-tól a BN Kft.-t illette meg.

A VR készítmény biztonsági adatlapja 2001. január 23. napján kelt, a VRs készítményé 2003. február 2. napján.

A felperes a 2009. június 3. napján a Fővárosi Bíróságon előterjesztett keresetében kérte a felperes és a B. Zrt. között létrejött adásvételi szerződés, valamint az annak finanszírozására a bank és a B. Zrt. között létrejött kölcsön- és hitelszerződés érvénytelenségének, jóerkölsbe ütközésének, lehetetlen szolgáltatásra irányultságának a megállapítását. A felperes keresete mindhárom jogcímen jogerősen el lett utasítva.

A felperes cégjegyzéki adatai szerint a II. r. alperes 2006. november 6-tól 2008. március 31-éig volt a felperes ügyvezetője. A felperes 2008. április 1. és 2009. január 7. napja között végelszámolás alatt állt, majd a végelszámolást megszüntetve a tevékenység folytatásáról döntött. 2009. január 7-től 2010. február 9-éig szintén a II. r. alperes látta el az ügyvezetői feladatokat, mellette 2009. január

7-től 2011. október 25-éig dr. F.T. is ügyvezető volt, 2011. október 25-től 2012. január 10-éig pedig D.P. volt az ügyvezető. A felperes 2012. január 10-től végelszámolás, majd 2013. február 1. napjától felszámolás alatt áll.

A felperes mérleg szerinti eredménye 2008-ban -37 487 000 Ft, 2009-ben -87 916 000 Ft, 2010-ben pedig -50 911 000 Ft volt.

Az ukrán hatóság 2011 szeptemberében közölte, hogy a VR és a VeRs termékeket Akkord és C. néven forgalmazza a N. ... cég, amelyik a P. Kft. anyavállalata.

A K. Zrt. a BN. Kft.-től kapott megbízása alapján, 2011 végén átvizsgálta a felperes gépeit.

2012. év elején a felperes átadta a B.-i Műszaki Egyetemnek az A. és C. termékeket egy vizsgálat elvégzéséhez. Az BME által végzett vizsgálatról 2012. november 13. napján elkészült vélemény szerint a VRs és a C. MC, valamint az A. MC szerek összetevői nagy hasonlóságot mutattak, a kismértékű eltérés az olajok eltérő származásából eredhet.

A II. r. alperes 2008-ban a felperes nevében megkereste a P. Kft. ügyvezetőjét azzal, hogy a perbeli termékeket forgalmazza vagy ő, vagy anyavállalatán a N. Kft.-én keresztül az orosz, kazah, ukrán, bolgár, fehérorosz piacon, ebből a célból promóciós terméket is adott át kipróbálásra. 2009-ben azonban a két cég kapcsolata megszakadt. 2011-ben a P. Kft. megkereste a felperest a perbeli termékek gyártására, de megállapodás nem jött létre köztük. 2011-ben a N. Kft. (Nu. Kft.) kapott megbízást a gyártásra, 2011-ben 10 m³-re, 2012-ben 25-30 m³-re vonatkozóan. Az alapanyagot és a címkét a P. Kft. szállította, 2012-ben pedig a P. Kft. 50%-os tulajdonában álló S. Agrokémia Szövetkezet.

2011. évben A. és C. néven 20 tonna növényvédőszer gyártott a P. Kft. számára az Ag. és a V. Kft. 2012-ben a P. Kft. ..., illetve ... néven gyártatta a termékeket, amelyet a N. (Nu. Kft.) a ceglédi H-C. Szövetkezet vámszabadterületére szállíttatott.

A felperes feljelentése alapján különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntettének gyanúja miatt a II. r. alperessel szemben indult nyomozást 2016. február 6-án megszüntették, mert a nyomozás adatai szerint nem volt megállapítható bűncselekmény elkövetése.

A felperesnek a 2012. január 27. napján benyújtott keresetéből a C. Bank Zrt.-vel szemben előterjesztett keresetet az elsőfokú bíróság elkülönítette, és a 8.G.15-12-040043/27. számú jogerős részítéletével elutasította.

A felperes a módosított keresetében egyetemlegesen kérte kötelezni az I. és II. r. alperest 387 500 000 Ft kártérítés megfizetésére. Előadta, hogy a felperes számítógépeinek a K. Zrt. általi átvizsgálását követően, 2011. november 25. napja után jutott arra a következtetésre, hogy a felperes VR és VRs termékei az alperesek tevékenysége folytán kerültek az ... piacra.

Keresetének jogalapjaként arra hivatkozott, hogy

A.) 50 000 000 Ft elmaradt hasznát és annak középárányosan, 2009. augusztus 3. napjától járó késedelmi kamatát arra tekintettel követeli, hogy az I. r. alperes, mint a B. Zrt.-nél és a felperesnél bankbiztosi feladatokat ellátó személy, valamint a II. r. alperes (aki a felperes ügyvezetője és a B. Zrt. növényvédőszer üzletág vezetője) összejátszottak, eltulajdonították a felperestől a perbeli termékek termékdokumentációit, amelyeknek az előállítási költsége termékenként 25-25 000 000 Ft. Előadta, hogy

- a forgalmazási jogosultság ellenértéke jogszabályon és elismert szakértők álláspontján alapul,
- a dokumentáció előállítási költsége nem feltétlenül azonos annak értékével,
- a felperesnek joga lett volna visszatérően átruházni a forgalmazási jogosultságot,
- bár az alperesek, mint magánszemélyek nem szerezték meg a két termék forgalmazási jogosultságát, de a dokumentáció az ő tevékenységük folytán jutott a piaci versenytársakhoz, és az ezzel a felperesnek okozott kár összege 50 000 000 Ft,
- az internetről letölthető, a Vegesole-ra vonatkozó információ nem igazolja azt, hogy a termék pontos összetétele nyilvános, csak az engedélyben foglalt hatóanyag az,

- állította, hogy a 89/2004. (V.15.) FVM rendelet szerint a nyilvánosság követelménye csak a címként feltüntetendő hatóanyagra és annak szállítójára vonatkozik, a termék teljes receptúrája üzleti titkot képez,
 - előadta, hogy a felperesi cég nem értesült arról, hogy üzleti kapcsolatban állt volna a P. Kft.-vel, a termékek engedélyezési kézikönyve azonban a P. Kft.-hez került,
 - állította, hogy az I. r. alperes a P-P. Kft. érdekkörében járt el, mivel életszerűtlen, hogy mint bankbiztos nem vette észre azt, hogy a P-P. Kft. 32 000 liter VRs-t legyártatott a felperes gépén,
 - hivatkozása szerint az I. és II. r. alperesek együttműködése eredményeként 2006 őszétől árnyékügyvezetés alakult ki a felperesnél a C. Bank Zrt. és a S. Kft. szerződése alapján, az I. r. alperes, mint vállalatvezető tevékenysége megvalósította a Cstv. 33/A. §-ának második fordulátát.
- Kereseti követelése jogcímeeként megjelölte az rPtk. 84. § e) pontját, 339. § (1) bekezdését, a II. r. alperes vonatkozásában pedig a Gt. 27. § (1) és 30. § (2) bekezdését.

A B.) pont alatt megjelölt kereseti kérelmében 97 500 000 Ft-ot, valamint annak 2008. január 17. napjától járó kamatát igényelte az alperesektől a 2008. január 17-től 2011. február 3-áig terjedő 3 gyártási év vonatkozásában számított elmaradt haszonként, általános kártérítésként arra hivatkozva, hogy nincs tudomása arról, hogy az alperesek tevékenysége folytán hány versenytárshoz, milyen piacra került a receptúra, és abból mekkora hasznot realizáltak az alperesek.

Utalt a Ptk. 81. § (1) bekezdése szerinti üzleti titok és a 86. § (3) bekezdése szerinti szellemi alkotásokhoz fűződő jog megsértésére, valamint a 84. § (1), és 339. § (1) bekezdésére, a II. r. alperessel szemben pedig megjelölte a Gt. 27. §-át és 30. § (2) bekezdése szerinti jogcímekeket is.

A C.) pont alatti, 240 000 000 Ft tőke és annak 2007. március 1. napjától számított törvényes késedelmi kamata iránti kereseti követelése alapjaként előadta, hogy az I. r. alperes (akinek, mint bankbiztosnak nem tartozott a feladatai közzé az üzleti terv elkészítése) és a II. r. alperesek csalárd módon, valótlan adatokkal készítették el az üzleti tervet, ezáltal a felperest a vásárolt eszközök valós értékénél 240 000 000 Ft-tal magasabb összegű hitel felvételére kényszerítették. A felperes ugyanis 2006. november 28-án a C. Bank Zrt.-vel hitelszerződést kötött üzletág vásárlására 400 000 000 Ft-ra, forgóeszköz hitelként pedig 250 000 000 Ft hitel felvételére.

Ezt a kereseti kérelmét a Tptv. 2. §, 86. § (1) bekezdés a), e) pontjára, 88. § (2) bekezdésére, a Ptk. 310. § (1), 308. § (1), 236. § (2), 339. § (1) bekezdésére, a Gt. 27. és 30. §-ára alapította, utalva a BH2005.14. és a BH1993.331. számú eseti döntésekre is.

Az alperesek károkozó magatartásának időpontját 2007. március 1. napjában jelölte meg (ekkor kelt az I. és II. r. alperesnek az üzleti terv összeomlását előrevetítő levele), a kár bekövetkezésének időpontját pedig 2007. december 20. napjában, amikor a C. Bank Zrt. felmondta a felperessel kötött hitelszerződést.

Az alperesek károkozó magatartása és a kár bekövetkezése közötti ok-okozati összefüggést abban jelölte meg, hogy az alperesek által készített, téves adatokat tartalmazó üzleti terv nem képezhette alapját az eredményes gyártásnak.

Az A.) pontban nevesített kár bekövetkezése ok-okozati összefüggésben áll azzal, hogy a II. r. alperes az iratokat átadta a P. Kft. részére, a B.) pontban megjelölt követelés esetén a kár ok-okozati összefüggésben áll azzal, hogy a receptúrát (három szezonon keresztül 2008-2010 üzleti években) elvonták a felperestől, azt kiadták a P. Kft.-nek, illetve, hogy a II. r. alperes tevékenységének eredményeként a receptúra elvonásával történő gyártás a N./Nu. gyárában történt.

A kár összecszerúségét akként jelölte meg, hogy

- szabadföldi kísérletek értéke 12 27 880 Ft,
- szabadföldi vad toxikológiai, víz toxikológiai és vízélettani vizsgálatok értéke 11 557 000 Ft,
- engedélyeztetési díjak 3 355 000 Ft,

- engedélykérelem összeállításának költsége 7 000 000 Ft (összesen 39 353 000 Ft). Majd egy növényvédőszer engedélyezési dokumentációjának értékét 29 249 930 Ft-ban határozta meg.

Az alperesek a kereset elutasítását elsődlegesen a követelés elévülésére hivatkozva kérték.

Arra hivatkoztak:

- az I. r. alperes, mint a S. Kft. bankbiztosa járt el, a 2007. január 22-én kelt bankbiztosi szerződés szerint a S. Kft. állt a felperessel szerződéses viszonyban,
- állították, hogy az I. r. alperes a bankbiztos képviselőjeként csak a felperestől kaphatott információkat,
- a BME szakvéleményét csak a felperes szakmai magánvéleményeként fogadták el,
- álláspontjuk szerint a felperes nem bizonyította a receptúrának és a dokumentumoknak a P. Kft. részére történt átadását,
- állították, hogy az üzleti terv a B. Zrt.-ben készített munkaanyag, az eladó vezérigazgatója és műszaki igazgatója pedig azonos a felperes alapítójával,
- utaltak arra, hogy a felperes olyan üzletágot vett meg, amiről az eladó azt állította, hogy működőképes, az üzleti tervet pedig az eladó készítette,
- azzal is érveltek, hogy az üzleti terv készítésekor, 2006 szeptemberében a S. Kft. nem volt a felperes bankbiztosa, ekkor még a felperes nem is létezett,
- állították, hogy a bankbiztos sem a B. Zrt.-ben, sem a felperesben nem rendelkezett döntéshozói, vállalatirányítási joggal,
- utaltak arra is, hogy a VR és a VRs biztonsági adatlapjai webhelyről letölthetők, a termékek összetétele, leírása bárki számára hozzáférhető,
- hangsúlyozták, hogy sem az alperesek, sem az általuk tulajdonolt jogi személyek nem szabadalmaztatták, nem forgalmazták, nem gyártották a perbeli termékeket, a Vegesole Res készítmény biztonsági adatlapjára gyártóként 2003 februárjában a B. Zrt. került feltüntetésre,
- hivatkoztak arra, hogy sem a B. Zrt., sem a felperes nem a szabadalom, illetve a forgalmi engedély szerinti összetételben gyártotta a V-t, ezért az a forgalmazott formájában védtelen volt,
- állították, hogy 2008 februárjában a felperes már nem volt hitelképes a Be. Rt. bér munkapartner számára,
- előadták, hogy a szabadalom elvesztése még a bankbiztosi tevékenység megkezdése előtt történt, arról feltehetően nem tudtak a B. Zrt. vezetői sem,
- állították, hogy 2008 elején a P-P. Kft. (P. Kft.) új márkanév bevezetésén dolgozott, ám amikor erre nem került sor, visszavonta a terméke szabadalmi bejelentését,
- álláspontjuk szerint a V termékek kiszervezése a BN Kft.-ben történt, amely cégnél komoly jövedelem keletkezett a V termékek gyártásából.

Az elsőfokú bíróság a 8.G.15-12-040122/22. számú részítéletével elévülés miatt elutasította a felperesnek a 240 000 000 Ft-os üzleti tevékenységgel kapcsolatos kereseti kérelmét.

A Debreceni Ítéltábla a Gf.III.30.337/2013/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság részítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra, és újabb határozat hozatalára utasította.

Az ítéltábla meghagyta az elsőfokú bíróságnak, hogy a megismételt eljárásban tisztázza, hogy a felperes érvényesíthet-e az I. r. alperessel, mint magánszeméllyel szemben követelést, ha a felperes által sérelmezett magatartást az I. r. alperes a bankbiztosként kirendelt szervezet nevében eljárva tanúsította. Ezt követően megvizsgálandó, hogy az adott alperessel szembeni igényérvényesítés az elévülési időn belül történt-e, bekövetkezett-e az elévülés nyugvása, volt-e olyan indok, ami miatt a felperes menthető okból nem tudta érvényesíteni a követelését a konkrét alperessel szemben.

Előírta, hogy az elsőfokú bíróság tisztázza azt is, hogy ki készítette a perbeli üzleti tervet.

A megismételt eljárásban az I. r. alperes előadta, hogy 2006 szeptemberétől 2007 júliusáig, mint bankbiztosnak az volt a feladata, hogy monitorozza a B. Zrt. csődközeli helyzetét. A reorganizációs terv készítéséhez szükséges, a B. Zrt. működésére vonatkozó adatokat a II. r. alperes és a B. Zrt. képviselői - A.F. vezérigazgató és E.Gy. műszaki igazgató - adták át neki. Az üzleti tervet ezekből 2006. október 11-én szerkesztette össze, és átadta aláírás nélkül a B. Zrt. képviselőinek. Ez az üzleti terv volt a C. Bank Zrt.-vel folytatott tárgyalás alapja.

Az írásbeli anyag elkészítésekor nem ismerte a 14/F/3-4. szám alatt csatolt kézikönyvet és egyéb háttéranyagokat. Bár a bankbiztos szerződés szerint kötelezettsége volt a szerződések ellenjegyzése is, de adásvételi szerződéseket nem, csupán bankszámlákat, átutalási megbízásokat látott el ellenjegyzéssel.

Állította, hogy a B. Zrt.-nél 2007. július hónapban, a felperesnél 2007 decemberében megszűnt a bankbiztos tevékenysége, ám annak fennállása alatt sem volt operatív irányító, és nem szerzett tudomást arról, hogy a II. r. alperes adatot szolgáltatott volna a P. Kft. felé.

Előadta, hogy 2007 januárjában a felperesi társaságon belül tulajdonosváltás történt, az új tulajdonosok szindikátusi szerződést kötöttek arra, hogy további üzletágakat vonnak ki a B. Zrt.-ből. A felperesi cég új tagjai A.F.-et hibáztatták a nem megfelelő üzleti eredmény miatt, az üzleti tervet nem fogadták el, ennek lett a következménye az, hogy a bank felmondta a hiteleket, a felperes elvesztette több termék forgalmazási jogát. A V termékek a felperes tulajdonosi körével részben azonos személyek tulajdonában álló BN Kft.-hez kerültek.

Az új üzleti tervet A.F. készítette el, a hiteltárgyalásokon a tulajdonosok és a II. r. alperes volt jelen. A bank a szindikátusi szerződésben vállalt több üzletág kiszervezésére adta a hitelt.

Állította, hogy 2007 július és december között kéthetente tárgyalt a felperesi ügyvezetővel.

Az I. r. alperes 2006 decemberében szerzett tudomást arról, hogy a beszállítók három termékre vonatkozóan (a Vegesole nincs benne) nem szállítják a B. Zrt. számára a hatóanyagokat és a késztermékeket.

Utalt arra, hogy a bankbiztos jelentése is tartalmazza azt, hogy a V a B. Zrt., a felperes, majd a BN S. Kft. portfóliójában is szerepel.

Előadta, hogy 2007 márciusában jelezte a II. r. alperes azt, hogy kedvezőtlen változások következtek be, ezért új üzleti terv szükséges a 2007-2011 évekre.

A 2008-2009 évi új üzleti tervet a felperes a .../2007. (XII.3.) számú taggyűlési határozattal fogadta el: 2007. október-novemberében szó volt az adásvételi szerződés megtámadásáról, A.F.-el szemben biztatási kár címén követelés érvényesítéséről. Ezek az adatok mind azt igazolják, hogy a felperes nem csupán 2011. év végén, a K. Zrt. jelentéséből értesült az üzleti terv összeomlásáról.

Az A.F., E.Gy. és F.G. nyilatkozatain alapuló bankbiztos jelentés (62/A/3.) is tartalmazta, hogy 130-140 000 000 Ft a finanszírozási hiány. A.F. és E.Gy. az üzletrészeiket e tudás birtokában értékesítették, az új tagok rajtuk kérhetik számon az információhiányt. Álláspontja szerint a bank azért mondta fel a hitelszerződést, mert az új tulajdonosok nem működtek együtt A.F.-el.

A II. r. alperes előadta, hogy a perbeli üzleti terv általános részét és piacpolitikai részét ő írta, azt aláírta.

A B. Zrt. 2007. évben az épületek egy részét és a gyártósort eladta a Be. Zrt.-nek, aki a továbbiakban a B. Zrt. számára is gyártotta a V.-t is. A receptúrák ezért lettek átadva a Be. Zrt.-nek, de az értékesítő B. Zrt. (a felperes) maradt.

A VR és a VRs összeállításakor már voltak Magyarországon hasonló termékek. A II. r. alperes 2008. január 16. napján adott utasítást piacbővítési céllal arra, hogy küldjenek különböző anyagokat a P. Kft.-nek, azonban teljes dokumentációt, receptúrát nem adott át. Az átküldött dokumentum piaci értéket nem képvisel.

Utalt arra, hogy 1952 óta a gyártási, forgalmi termékleírásban szereplő adatok a D-P cég termékeként bárki számára hozzáférhetőek, illetve a Vegesole előállítható egy 1967-es egyetemi tankönyv, illetve a Vegesol kézikönyv alapján is.

Állította, hogy bár ő kezdeményezte a P. Kft.-vel a tárgyalásokat, de azokat már nem ő folytatta le, a C. és A. termékek összetételét nem ismeri.

Az üzleti tervet a B. Zrt. igazgatótanácsának készítette, abban benne volt a szabadalom is. Állította, hogy a BME szakvéleményében vizsgált termék nem azonos azzal, amelyik az engedélyezési kézikönyvben szerepel.

A perbeli üzleti tervet a B. Zrt. vezetője, A.F. utasítására készítette el a Zrt.-től gyűjtött adatok alapján. Az I. r. alperes a terv pénzügyi oldalát készítette.

Az elsőfokú bíróság T.E., W.L., M.Gy., K.K., H.O.G., A.F., H.I., F.G., dr. F.T. tanúvallomásai, a felperes által magánvéleményként beszerzett 8/F/9. szám alatt csatolt szakvélemény, és a perben kirendelt dr. B.B.B. és dr. G.T. igazságügyi vegyész szakértők egyesített szakvéleménye alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a bankbiztosítási tevékenységgel kapcsolatos szerződéses jogviszony a felperes, a C. Bank Zrt. és a S. Kft. között állt fenn, a felperes határozott kereseti kérelme szerint pedig nem a S. Kft.-vel szemben, hanem az I. r. alperessel, mint magánszeméllyel szemben kívánta a szerződésen kívüli kártérítési felelősség szabályai alapján a kártérítési igényét érvényesíteni. A perbeli adatok alapján azonban a felperesnek nincs keresetösségi joga az I. r. alperessel szemben, mivel az I. r. alperes a S. Kft. megbízottjaként járt el, az pedig nem nyert igazolást, hogy az I. r. alperes érdemben részt vett a perbeli (M/7.) üzleti terv érdemi elkészítésében, csupán annak szerkesztésében segített a II. r. alperesnek.

Az elsőfokú bíróság a felperes C. pont alatt megjelölt, üzleti tervvel kapcsolatos igénye körében abból indult ki, hogy a felperes a II. r. alperesre 2012. november 5. napján terjesztette ki a keresetét, amelynek alapjaként azt jelölte meg, hogy a 2006. október 11-én készült üzleti terv valótlan adatokat tartalmazott, ezért a felperes 2006. november 28. napján 240 000 000 Ft-tal magasabb összegű hitelt kényszerült felvenni. A károkozás időpontjaként 2007. március 1. napját, a kár bekövetkeztének időpontjaként 2007. decemberét határozta meg.

A felperes a perben elismerte, hogy az ügylet minden szereplője 2007. március 2. napján értesült az üzleti terv összeomlásáról, a tagok közötti levelezés, a taggyűlési határozatok igazolták, hogy a hitelszerződéshez kapcsolódó kár bekövetkeztéről a felperes cég tagjai, vezetői tisztségviselői is értesültek a K. Zrt. adatfeltáró tevékenysége nélkül is. A kár bekövetkezésének időpontja nem a bank hitelfelmondó nyilatkozata, mivel a hitel 240 000 000 Ft-tal magasabb összegéről a felperes 2007. március 1. napján is tudott. Az igény elévülése ezért 2012. március 2. napján bekövetkezett a Ptk. 326. § (1) bekezdése szerint.

A cégjegyzéki adatok alapján A.F. és E.Gy. is 2006. augusztus 22. és 2007. október 10. napja között a B. Zrt. vezetői voltak, tehát a felperes alapításakor tisztában kellett lenniük az üzletág jövedelemtermelő képességével.

Megjegyezte, hogy a felperes a perben nem bizonyította azt az állítását, miszerint a 2006. október 11-i üzleti tervet az alperesek jogszabálysértő, jogellenes, nekik felróható módon állították össze úgy, hogy azzal a felperesnek kárt okozzanak. Önmagában dr. F.T. felperesi volt ügyvezető erre vonatkozó előadását az elsőfokú bíróság nem fogadta el elegendő bizonyítékként. Az üzleti terv alapját képező adatokat a B. Zrt. munkatársai szolgáltatták, a pénzügyi adatokról a B. Zrt. közgyűlése döntött.

A felperes A.) és B.) pontban megjelölt kereseti kérelmével összefüggésben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a II. r. alperesnek az a magatartása, miszerint az üzleti titkot tartalmazó engedélyeztetési kézikönyvet 2008. január 16. napján megküldte a külső cégnek, a Tptv. 2. §-ába, a tisztességtelen piaci magatartás tilalmába ütközik. Erre hivatkozással a Tptv. 88. § (1) bekezdése

értelmében a tudomásszerzéstől számított 6 hónapon belül indítható per, a perindítás objektív, jogvesztő határideje a magatartás tanúsításától számított 5 év.

A II. r. alperesnek a felperes keresetében megjelölt magatartásának tanúsítása (2008. január 16. napja) óta számított, a Tptv. 88. § (1) bekezdése szerinti objektív határidő 2012. január 16. napján letelt, a felperesnek a II. r. alperessel szemben a Tptv. 2. §-a sérelmére alapított, 2012. november 5-én előterjesztett keresete ezért elkésztett.

Az elsőfokú bíróság megvizsgálta a II. r. alperesnek az általános szabályok szerinti kártérítési felelősségét is.

Megállapította, hogy az engedélyezési kézikönyv a felperes gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó üzleti titok, amit a vezető tisztségviselő a Gt. 27. és 30. §-ai értelmében köteles megtartani.

A II. r. alperes előadása és a K.K. tanúvallomásával szemben a BME véleménye, és a perbeli szakvélemény alapján megállapította, hogy a VR és a VRs termékek alapanyag-összetétele, mennyiségi aránya megegyezik az A. és a C. termékek alapanyag-összetételével.

Részben megalapozottnak találta az alpereseknek az ellenkérelmében arra való hivatkozását, miszerint a felperes valójában a BN Kft. igényét érvényesítette a perben.

A felperes a perbeli termékek forgalmazási jogával a peresített időszakban mintegy 5 hónapon át rendelkezett (2009. szeptember 1-től 2010. február 26-áig), az ezt meghaladó időszakra érvényesített igénye ezért megalapozatlan.

A felperes a forgalmi jog ellenértékét 2009-2010 évre vonatkozóan üzleti titokként kezelte, ezért az elsőfokú bíróság e körbe a bizonyítás hiányát a felperes terhére értékelte.

A felperes a B.) pontban megjelölt keresete alapjául a II. r. alperesnek azt a tevékenységét jelölte meg, hogy átadta az engedélyezési kézikönyvet a P. Kft. képviselőjének. A per adatai szerint 2009 szeptembere és 2010. február 26. napja között még nem fejeződött be Ukrajnában a regisztrációs eljárás, ezért a P. Kft. ekkor még nem folytatott tömeggyártást, azt csak 2011 évben kezdte meg.

Mivel a felperes az ukrainai forgalomba hozatalon kívül más piacra vonatkozó bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért az elsőfokú bíróság alaptalannak találta a B.) ponton előterjesztett, általános kártérítésként megjelölt keresetet is.

Az elsőfokú bíróság alaptalannak találta a felperesnek az A.) pontban előterjesztett, 50 000 000 Ft elmaradt haszon iránti keresetét is. Nem találta megállapíthatónak a felperes mérleg szerinti eredményeiből elmaradt haszon (a negatív mérlegeredmény) és a II. r. alperes, kétségkívül jogellenes magatartása közötti közvetlen ok-okozati összefüggést.

Ennek vizsgálatánál értékelte azt, hogy a perbeli termékek a felperesi termékpalettának nem kizárólagos termékei, azt, hogy a II. r. alperes által elkezdett kapcsolat folytatásaként a P. Kft. 2009-ben megkereste a felperest az együttműködés érdekében, ám az az eltérő ajánlatok miatt nem jött létre.

Mérlegelte azt is, hogy a felperes ár 2007. évben észlelte a piacvesztést, mégis csak 2009 őszén próbált betörni az ukrán piacra.

Mindezek alapján azt a következtetést vonta le, hogy a felperes 2008-2009 évi veszteségei, elmaradt haszna nem a II. r. alperes jogellenes tevékenységével van összefüggésben.

A felperesnél a termékenkénti 25 000 000 Ft-os ismételt előállítási költség nem merült fel, és az elmaradt haszonnak sem tekinthető.

Az elsőfokú bíróság az eljárás folyamán többször tájékoztatta a feleket az őket terhelő bizonyítási kötelezettségről, a 2016. szeptember 29-én a felperes, illetve az alperes által is benyújtott bizonyítási indítványokat pedig azért utasította el, mert azoktól eredmény nem volt várható. Megjegyezte, hogy az „árszakértő” kirendelése iránti kérelem korábban is előterjeszthető lett volna, másrészt pedig a felperes által üzleti titokként kezelt forgalmazási jog ellenértéke az ezt tartalmazó szerződésből is megismerhető lett volna.

A felperes iratellenesen állította, hogy nem kapta meg az egyesített szakértői véleményt, így arra határidőben lehetősége lett volna észrevételt tenni.

A pervesztes felperest az elsőfokú bíróság kötelezte az 1 500 000 Ft kereseti, a Debreceni Ítéltábla végzésében megállapított 2 500 000 Ft fellebbezési illeték (összesen 4 000 000 Ft), valamint az alperesek jogi képviselével felmerült, az I. r. alperes részére 8 386 450 Ft-ban, a II. r. alperes részére pedig 8 350 250 Ft-ban megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

A felperes az ítélet elleni fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és az alpereseknek a keresete szerinti marasztalását, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 252. § (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására, és új határozat hozatalára utasítását kérte arra hivatkozva, hogy az elsőfokú eljárásban lényeges eljárási szabálysértések történtek, a perbeli tényállás nem került feltárára.

Kérte az alperesek perköltségben való marasztalását is.

A fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság ítélete több kérdésben is téves, vagy megalapozatlan.

Vitatta az elsőfokú bíróság által levont azon jogkövetkeztetést, miszerint a felperesnek nem volt keresetösségi joga az I. r. alperessel szemben.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság e körben nem vizsgálta azt, hogy a bankbiztosi szerződés szerint nem volt az I. r. alperes feladata az üzleti terv készítése, az I. r. alperes ezt a bankbiztosi megbízásától függetlenül tette meg.

Ha pedig az I. r. alperes az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a S. Kft. megbízottjaként járt el, akkor felelőssége egyetemleges a megbízójával. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tártá fel a tényállást abban a vonatkozásban, hogy az I. r. alperes milyen jogviszonyban állt a S. Kft.-vel. Az üzleti terv elkészítése nem tartozott az I. r. alperes bankbiztosi feladatai közé, az viszont igen, hogy havi beszámolót készítsen az értékesítésre szánt vagyonelemek aktuális helyzetéről, részt kellett vennie a vagyonelemek értékesítésére vonatkozó tárgyalásokon, és azokról jelentést kellett készítenie. Vagyis az I. r. alperesnek tudnia kellett, hogy nem létező vagyonelemeket értékesítenek, olyan termékekre alapoztak bevételeket az üzleti tervben, amelyek már nem léteznek, vagy nem a B. Zrt. tulajdona. Az I. r. alperes szerepét saját bankbiztosi jelentései is alátámasztják.

Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a bankbiztosi szerződés árnyék ügyvezetői státuszt biztosított az I. r. alperesnek.

Tévesnek tartotta azt az ítéleti megállapítást is, miszerint az I. r. alperes tevékenysége csak az anyag „szövegszerkesztésére” korlátozott. Ezzel szemben A.F., F.G. tanúvallomásai, a II. r. alperes előadása, és a 2006. október 11-én kelt e-mail üzenet tanúsítja, hogy az I. r. alperes nélkül nem jöhetett volna létre az üzleti terv. Azt részben maga készítette, részben a bank számára feldolgozhatóvá tette a hamis adatokat, az elkészült üzleti tervről ő egyeztetett a C. Bankkal. Az I. r. alperes volt az, aki a bankbiztosi jelentésében kiszámolta a bank részére az üzleti terv teljesíthetőségét (A/1/3. szám).

Sérelmezte azt a megállapítást is, miszerint a II. r. alperessel szemben előterjesztett, C.) pont alatt megjelölt igénye elévült.

Fenntartotta azt az álláspontját, miszerint a kár akkor következett be, amikor a C. Bank felmondta a hitelszerződést (2007. december 20.). Állította, hogy a felperes számára a K. Zrt. tevékenysége által vált ismertté a károkozó alperesek személye.

Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját is, miszerint a felperes nem bizonyította a C.) pont alatti igénye jogalapját. Hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azokat a mérlegadatokat, beszámolókat, amelyeket az A.) és B.) pont alatti igénynél perdöntőnek minősített. Az üzleti tevékenységre alapított túlzott hitelezés eredményezte a hitelszerződés

teljesíthetetlenségét, a felperes működésének ellehetetlenülését, majd a felperes fizetéseketelenségét.

Állította, hogy az üzletág „kiszervezésének” célja az volt, hogy a C. Bank Zrt. a B. Zrt. számára korábban nyújtott hitelét friss, állami garanciavállalással támogatott hitellel válthassa ki. A bank és az alperesek nem a felperes életképességében voltak érdekeltek, hanem a friss hitelösszeg család megnövelésében.

Támadta az elsőfokú bíróságnak azt a döntését is, miszerint az A.) pontos kereseti kérelem tekintetében a jogellenesség igazolt, de a kár bekövetkezése nem.

A perben a felperes bizonyította, hogy a II. r. alperes jogellenes magatartása következtében a felperes üzleti titka eljutott a piaci versenytársához, aki a jogellenesen megszerzett üzleti titkot felhasználva egy egész termékcsaládot engedélyeztetett Ukrajnában. Bizonyítva lett az is, hogy az ... termékcsalád megegyezik a felperes termékeivel, és a felperes versenytársa kb. 60 000 000 Ft összeget keresett ezáltal.

Sérlemelte, hogy az elsőfokú bíróság részben megalapozottnak találta az alperes perbizománya vonatkozó érvelését, mivel a felperes a perben érintett időszakban csupán 5 hónapig volt az érintett termékek forgalmazója.

Előadta, hogy a felperes a Vegesole Res vonatkozásában 2007 májusától - 2011 augusztusáig, a VegesolR vonatkozásában 2007 májusától - 2012 márciusáig volt jogosult a termék forgalmazására (21/F/29. számú NÉBIH Tájékoztató). Az elsőfokú bíróság azonban tévesen a V nevű, már visszavont növényvédőszer vonatkozásában vizsgálta a felperes jogosultságát.

Megalapozatlannak tartotta azt a megállapítást is, miszerint a felperes árszakértő kirendelésére vonatkozó indítványa elkészült.

Utalt arra, hogy a perben kirendelt szakértő a szakvéleményében úgy nyilatkozott, hogy nagyságrendileg helyes a felperesi igény, de a pontos összeg meghatározása árszakértő feladata. Ezt követően az eljárás szünetelt, majd a felperes a folytatást követő első tárgyaláson indítványozta árszakértő kirendelését. Mivel a szünetelés alatt a határidők nem folynak, ezért fogalmilag sem lehetett elkészült a felperes indítványa.

Vitatta az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, miszerint a B.) pontban előterjesztett igény esetében nem igazolható a kár összege. Kifejtette, hogy az általános kártérítésnek éppen az a fogalmi ismérve, hogy a kár kétség kívül fennáll, de a pontos kárösszeg nem bizonyítható. A perben bizonyítást nyert az, hogy a II. r. alperes jogellenes magatartása miatt a felperes piaci versenytársa megszerezte ellenérték nélkül a felperes üzleti titkát, és ezt felhasználva egy egész, a felperes termékeivel megegyező termékcsaládot engedélyeztetett U.-ban, a felperesi termékkel azonos termékeit mind a mai napig gyártja.

Nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban a kérdésben sem, miszerint a II. r. alperes jogellenessége csak a dokumentáció kiadása tekintetében bizonyított. A perben igazolt lett az, hogy a II. r. alperes szándékosan megtévesztette a felperes kulcsfontosságú partnerét, az I. SA-t, és azt a látszatot keltette, hogy az I. és II. r. alperesek közös tulajdonában álló P-P. Kft. (P. Kft.) megegyezik a felperessel (2013. január 23-ai felperesi beadvány F/10-11. számú melléklete).

Ugyancsak igazolt az I. SA képviselői és a S-A. Kft. nevében W.L. közti, 2008. januártól folyamatban volt levelezésből az, hogy W.L. a ... cég előtt azt a hamis látszatot keltette, hogy a VR és Rs termékek a P-P.Kft. tulajdonát képezik, amely cég azonos a felperessel. A ... cég 2008. március 27-én úgy kötött szerződést a P-P. Kft.-vel, hogy abban a hiszemben volt, hogy üzletfele a felperes. A spanyol céggel kötött megállapodás alapján az I. SA átadott valamennyi hatóanyagra vonatkozó technológiai dokumentációt, amelyről a P. Kft. „örömmel értesült” (2013. január 23-ai felperesi beadvány F/13-14. számú melléklete).

Álláspontja szerint a felperes a perben bizonyította mind az alperesek jogellenes magatartását, mind a felperesnél a kár bekövetkezését, mind a kettő közötti ok-okozati összefüggést.

Az A.) pontban megjelölt kereseti kérelme szerinti kár összege a társaságtól eltulajdonított engedélyezési dokumentáció értéke, mint felmerült kár és részben elmaradt haszon. A B.) pontban megjelölt keresetében kért összeget általános kártérítésként kérte megítélni, míg a C.) pontos keresetében azt állította, hogy az alperesek által csalárdan készített hibás üzleti terv miatt a felperes 240 000 000 Ft-tal több hitelt vett fel, mint a megvásárolt eszközök valós értéke, jövedelmezősége.

Hangsúlyozta, hogy a perben semmi sem bizonyította azt, hogy 2007. március 22-én az ügylet minden szereplője értesült volna az üzleti terv összeomlásáról. Ezt igazolja A.F. 2007. március 2-án kelt levele, és az I. r. alperes bejegyzései is. Az üzleti terv csalárd összeállítását a II. r. alperes levele mellett az is igazolja, hogy utóbb nem lett módosítva az üzleti terv.

Kiemelte, hogy az elsőfokú ítélet tévesen állapította meg azt, hogy az A.) és B.) pont szerinti kereseti kérelmet a Tpv. 88. § (1) bekezdése szerinti 5 éven túl nyújtotta be. 2008. január 16-ától számítva ugyanis az 5 év 2013. január 16-án telt el, a felperes pedig 2012. november 5-én terjesztette elő a keresetét.

A B.) pont szerinti keresetével összefüggésben kiemelte, hogy a felperes a 2008. január 17-től 2011. február 3-áig tartó időszakra érvényesítette általános kártérítésként a követelését. A felperes W.L. és T.E. tanúvallomásaival igazolta azt, hogy folyamatban volt a felperes perbeli termékeinek az ukrán engedélyeztetése, illetve hogy a II. r. alperes nem a felperes képviselőjében, hanem közvetlenül tárgyalt a felperes piaci versenytársaival a felperes termékeinek átadásáról. A felperes azt is bizonyította, hogy az A. és C. elnevezésű, az ukrán piacon engedélyeztetett két növényvédőszer összetétele megegyezik a perbeli termékekkel, illetve hogy a perbeli termékek a lejárt szabadalom alapján nem állíthatók elő. Az alperesek kártérítési felelőssége megállapításához szükséges ok-okozati összefüggés tehát fennáll.

Hangsúlyozta, hogy azt nem állította a perben, hogy a felperes negatív mérleg szerinti eredménye a II. r. alperes jogellenes magatartásának lenne a következménye. Éppen ezért, mivel lehetetlen a kár mértékének pontos meghatározása, kérte az alperesek általános kártérítés megfizetésére kötelezését.

A 2012. december 17-én és 2013. április 18-án kelt előkészítő iratában foglaltakra utalva állította, hogy az A.) pontos kereseti kérelme körében bizonyította azt, hogy a II. r. alperes az I. r. alperes tudtával és beleegyezésével adta át a felperes piaci versenytársának a felperes üzleti titkait.

A keresete összegszerűségét nem a termékek előállítási költségére, hanem a gyártáshoz szükséges hatósági engedélyek beszerzésének költségeire tekintettel határozta meg azzal, hogy a konkurencia azáltal, hogy mindezekhez ingyen hozzájutott, ennyit „spórolt” meg jogellenesen, amely összeget köteles visszafizetni a felperesnek. Ezt a perbeli szakvélemény 9., 10. és 11. kérdésekre adott válasza is alátámasztotta.

Álláspontja szerint a felperes bizonyította a C.) pontos kereseti kérelme megalapozottságát is. Ismertette, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített tényállásban mely megállapítások tévesek, amelyek közül kiemelt jelentőséget tulajdonított annak, miszerint az alperes valójában nem pusztán szerkesztői feladatokat látott el az üzleti terv elkészítésében, illetve hogy a C. Bank Zrt., a S. Kft. és a B. Zrt. közötti háromoldalú megállapodás alapján az üzleti terv elkészítése nem képezte sem az I. r. alperes, sem a S. Kft. feladatát.

Hangsúlyozta, hogy a perben nem lett bizonyítva az, hogy A.F. és Cs.B. mikor kapta meg a II. r. alperes e-mailjét, és még ha a két tag értesült is az üzleti terv összeomlásáról, a felperes taggyűlése nem szerzett erről tudomást. Azt, hogy az üzleti terv előre megfontoltan, csalárd szándékkal született, a felperes csak a K. Zrt. anyagának vizsgálatából tudta meg.

Iratellenes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás abban a vonatkozásban is, hogy a II. r. alperes a V termék forgalmazási jogát értékesítette, ugyanis a VeR és a VRs termékek forgalmazási joga a perrel érintett időszakban a felperes tulajdonában állt.

Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg azt is, miszerint a II. r. alperes a felperes nevében tárgyalt a P. Kft.-vel. A tanúvallomások egyértelműek a tekintetben, hogy a II. r. alperes a saját cége,

a P-P. Kft. nevében tárgyalta, és a saját cége kötött szerződést az I. SA-val, ám azt a látszatot keltette, mintha a két termék tulajdonosa a P-P. lett volna és nem a felperes.

A II. r. alperes terhére kellett volna értékelnie az elsőfokú bíróságnak azt is, hogy a felperes és a P. Kft. között nem jött létre semmilyen szerződés, még titoktartási szerződés sem.

Hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt a tényállási elemet, hogy a II. r. alperes akkor jelezte a P. Kft.-nek, hogy az eddigi tárgyalásai áttevődnek a felperes termékeire, amikor a felperes a végelszámolást követően helyreállította a rendes működését. A felek között ekkor szakadt meg a kapcsolat.

A II. r. alperes igazolhatóan legkésőbb 2007. december 5-én vette fel a kapcsolatot a P. Kft.-vel, az ő utasítására a felperes alkalmazottja 2008. január 16-án küldte meg a különböző dokumentumokat, erről azonban lemondásakor sem tájékoztatta a felperes új ügyvezetőjét. A P. Kft. későbbi megkeresése azért zárult sikertelenül a II. r. alperes rosszhiszemű magatartása eredményeként, mert a felperes nem tudta, hogy lényegében a saját termékei gyártásáról lenne szó.

Hangsúlyozta, hogy az I. r. alperesnek, mint a B. Zrt. bankbiztosának ismernie kellett az adatokat, ha nem szerzett tudomást az adatok kiadásáról, az azt jelenti, hogy nem végezte az ellenőrzési kötelezettségét. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte a bankbiztosági szerződéseket.

Állította, hogy az elsőfokú ítélet tévesen rögzíti azt, hogy az üzleti tervet A.F. készítette volna, azt valójában az I. és II. r. alperesek készítették.

Eltúlzottnak tartotta az alperesek javára megítélt perköltségnek a kijavító végzésben meghatározott összegét.

Ebben a körben arra hivatkozott, hogy mindkét alperest ugyanaz a jogi képviselő képviselte, aki összesen 14 db, legtöbb esetben közös beadványt terjesztett elő az alperesek képviselőjében. Az IM rendelet szerint számított közel 7 000 000 Ft összegű ügyvédi munkadíjat eltúlzottnak tartotta, a jogi képviselők által kifejtett tevékenységre tekintettel ennek kb. 50%-át találta indokoltnak.

Utalt arra is, hogy az alperesek a perben többször a pert elhúzó magatartást tanúsítottak, több, a fellebbezésben jelzett állításukat utóbb a perbeli adatok megcáfolták.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, és a felperesnek a perköltség viselésére kötelezését kérték.

Előadták, hogy az elsőfokú bíróság a Debreceni Ítéletábrla végzésében adott iránymutatásnak megfelelően eljárva vizsgálta meg a felperesnek az I. r. alperessel szembeni keresetösségi jogát, és elfogadva az alperesek hivatkozásait, megalapozottan állapította meg azt, hogy a felperesnek nincs keresetösségi joga az I. r. alperessel szemben, ezért a keresetet ez okból helytállónan utasította el.

Alaptalannak tartották a felperesnek az elsőfokú ítélet 26. oldalán írt azon szóhasználatából - miszerint az I. r. alperes, mint a S. Kft. megbízottja járt el - levont következtetését. A bankbiztosági szerződés 3. oldala „kapcsolattartóként” jelöli meg az I. r. alperest, mivel a bankbiztosági feladatok ellátására a S. Kft. szerződött a bankkal.

Fenntartották azt az álláspontjukat, miszerint a felperes C.) pontos kereseti kérelme vonatkozásában az elévülés már 2011. november 30-án bekövetkezett. Ehhez képest alaptalannak tartották felperesnek az elévülés megállapítását támadó fellebbezési hivatkozásait csakúgy, mint azt az állítását, hogy a károkozás időpontja elválna a kár bekövetkezésének időpontjától.

Egyetértettek az elsőfokú bíróság álláspontjával a tekintetben, hogy a felperes nem bizonyította az ok-okozati összefüggést, a jogellenességet és a kár összecszerűségét, ez utóbbi körben csupán egyéni véleményét közölte.

Hangsúlyozták, hogy a felperes fellebbezési hivatkozásaival szemben az üzleti terv munkaanyaga nem a felperes megbízására, hanem a B. Zrt.-ben a B. Zrt. alkalmazottai együttes munkájának eredményeként készült el a Zrt. növényvédőszer üzletágának tervezett értékesítéséhez. A II. r. alperes is, mint a B. Zrt. munkatársa vett részt ebben a munkában. Az I. r. alperes a Zrt.-től kapott adatokat rendezte össze munkaanyaggá, ezt a tevékenységét a bankbiztosági tevékenysége keretében

végezte. A bankbiztosi szerződés IV. pontja szerint a megbízott felelőssége nem terjedt ki a rendelkezésére bocsátott információk teljességének és valósághűségének vizsgálatára.

Hangsúlyozták, hogy az üzleti terv munkaanyagának elkészültekor a felperesi cég még nem is létezett, a felperest a B. Zrt. vezetői alapították meg.

Nem vitatták, hogy az elsőfokú bíróság a Tptv. sérelmére alapított A.) és B.) pont alatti kérelem vonatkozásában számítási hibát vétett, mivel az 5 éves objektív határidő valóban 2013. január 16-án járt le, nem pedig az ítéletben megjelölt 2012. január 16-án. A törvényben meghatározott 6 hónapos, szubjektív igényérvényesítési határidő azonban a felperes által a tudomásszerzés időpontjaként megjelölt 2010 novemberétől számítva letelt, a felperes ezt az igényérvényesítési határidőt elmulasztva terjesztett elő a követelését a II. r. alperessel szemben, ezért az elsőfokú bíróság számítási hibája érdemben nem befolyásolta a döntését.

Elismerték azt, miszerint az elsőfokú ítélet helytelenül tartalmazza azt, hogy a felperes a perbeli időszakban csak 5 hónapon át rendelkezett a perbeli termékek forgalmazási jogával, azonban ez sem befolyásolta érdemben az elsőfokú bíróság döntését, hiszen az elsőfokú bíróság azt is megállapította - helyesen -, hogy nem állapítható meg az ok-okozati összefüggés és az összecszerűség sem ezen kérelmek vonatkozásában.

Megjegyezték, hogy a felperesi előadást cáfolja az F/20. szám alatt becsatolt szerződés, amelynek értelmében 2011. november 18. napján már a BN Kft. volt a forgalmazási jogok jogosultja.

Hangsúlyozták, hogy az A.) és B.) pontos kereseti kérelmek esetén a felperes nem bizonyította, hogy az I. r. alperes miként vett részt ezekben a magatartásokban.

Utaltak arra is, hogy a II. r. alperes a perben úgy nyilatkozott, hogy az A.) és B.) pontos kereset alapját képező ügyekről nem tájékoztatta az I. r. alperest.

Előadták, hogy a felperes fellebbezési hivatkozásaival szemben az elsőfokú eljárásban nem nyert bizonyítást az, hogy a P. Kft. versenytársa lenne a felperesnek, mivel a felperesnek nem volt U.-ban forgalmazási joga a perbeli két termékre. Az sem bizonyított, hogy a két ukrán termék megegyezik a VR és VRs termékekkel, illetve hogy az ukrán cég az engedélyezési kézikönyv adatainak felhasználásával engedélyeztette volna a termékeket. Az A. és C. termékek engedélyeztetési eljárását K.K. tanúvallomása szerint saját költségen folytatták le, ezért az átadott kézikönyv információi nem jelentettek költségkímélést az ukrán cégeknek.

A felperes A.) pontos kereseti kérelmével összefüggésben azt jelölték meg, hogy a felperes nem bizonyította azt, hogy a dokumentáció értéke - különösen az ... engedélyeztetési eljárásban - valóban 50 000 000 Ft, és azt sem, hogy a követelt összeg hogyan oszlik meg a felmerült kár és az elmaradt haszon között. A felperes nem bizonyította, hogy mikor realizálódott a tényleges kára, és miként realizálódott volna bárhol az elmaradt haszna.

A B.) pontos követeléssel összefüggésben is értelmezhetetlennek tartották az elmaradt hasznót, hiszen az ukrán piacon a felperes nem rendelkezett a két termék forgalmazási jogával, ezért versenytárs nem lehetett.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt is, hogy e kérelem vonatkozásában sem áll fenn az ok-okozati összefüggés.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt, hogy a felperes a BN Kft.-t illető jogot érvényesített a perben, ezt igazolja az is, hogy a K. Zrt.-t és a BME-t is a BN Kft. bízta meg a vizsgálat, illetve a szakvélemény elkészítésével.

Kiemelték, hogy a perbeli jogvita szempontjából a szakvéleménynek az, a harmadik kérdésre adott válasza bír jelentőséggel, miszerint az átadott dokumentációkban található információk nem elegendők a perbeli termékek gyártásához, arra pedig nem tudtak választ adni a szakértők, hogy az A. és C. termékek alapanyag összetétele megegyezne a perbeli termékeknek az átadott engedélyeztetési kézikönyvben foglalt alapanyag összetételével, illetve hogy a felperes termékeinek alapanyag összetétele megegyezik-e az engedélyezési kézikönyvben foglaltakkal.

Az alperesek szerint az elsőfokú bíróság alappal jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által kért árszakértői bizonyítás lefolytatása a per elhúzódását eredményezné.

Alaptalanak tartották a felperesnek a perköltség összegét sérelmező hivatkozásait is, jelezték, hogy az alperesek képviseletét ellátó ügyvédi iroda mindkét tagja mindvégig részt vett a képviselet ellátásában, a közel 5 éve tartó perben összesen 40 beadványt készítettek.

A fellebbezés alaptalan.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélküli, a Pp. 252. § (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelmét az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértésére, a perbeli tényállás nem teljeskörű feltárására alapította.

Eljárási szabálysértésként azt jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság - mivel úgy értékelte, hogy a felperesnek nincs keresetösségi joga az I. r. alperessel szemben - érdemben nem bírálta el a vele szemben előterjesztett keresetét, illetve, hogy nem adott helyt az árszakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványának. Ennek, és az egyes, pontatlanul feltüntetett tényállási elemeknek a következtében álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan.

A felperes alaptalanul támadta az elsőfokú bíróság eljárását e körben.

A felperes elsődlegesen az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását vitatta, miszerint a felperesnek nem volt keresetösségi joga az I. r. alperessel szemben.

A C. Bank Zrt. és a S. Kft. között létrejött, a bankfeladatoknak a B. Zrt.-nél történő ellátására szóló szerződés 2006. augusztus 28. napján, a felperesnél és a B. Zrt.-nél ugyanezeknek a feladatoknak az ellátására létrejött megbízási szerződés 2007. január 22. napján kelt. A megbízási szerződésben meghatározott feladatok ellátása a megbízott S. Kft. feladata volt.

Az I. r. alperes 2005. szeptember 5. és 2010. március 1. napja között a S. Kft. vezető tisztségviselője volt, akit a megbízási szerződés kapcsolattartó személyként jelölt meg. Mint a S. Kft. törvényes képviselője, az I. r. alperes nem megbízottként járt el, eljárása a Kft. eljárásának minősül, mivel a Kft. által a megbízási szerződésben vállalt feladatokat természetesen, ténylegesen egy természetes személynek kellett elvégeznie.

Az A.) és B.) pontos kereseti kérelmek körében a felperes arra alaptalanul hivatkozott, hogy az I. r. alperes a felperesnél „árnyékügyvezetőként” működött. Ennek alátámasztásaként a felperes nem hivatkozott semmilyen, az I. r. alperes által tanúsított konkrét, tevőleges magatartásra, azt tartotta az I. r. alperes felelősségét megalapozónak, hogy amennyiben nem szerzett tudomást az adatok kiadásáról, akkor az azt jelenti, hogy nem végezte megfelelően az ellenőrzési kötelezettségét.

A Megbízási szerződés I/1., 2. pontjaiban részletezett feladatok maradéktalan ellátásáért a Se. Kft., mint megbízott a vele szerződő C. Bank Zrt. megbízó felé tartozott felelősséggel, ezért ha a Kft. törvényes képviselője ezt a feladatát nem is látta volna el körültekintően, ezért a megbízója, a C. Bank Zrt. felé tartozna felelősséggel.

A megkeresett bíróság által meghallgatott tanúk vallomásai (a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.PK.175.197/2015/4. számú jegyzőkönyve) nem igazolták azt a felperesi állítást, miszerint az I. r. alperes árnyékügyvezetőként működött volna. H.O.G. vallotta, hogy az I. r. alperes, mint bankbiztos elsősorban iratokat ellenőrzött és nem készítette azokat. A bankbiztos léte a bank részéről a cég feletti többletkontrollt jelenti. Az I. r. alperes az adósként megjelölt cégeket nem képviselhette, de például a banki átutalási megbízások érvényességéhez szükséges volt az, hogy ő is ellássa azokat a szignóival.

Az elsőfokú bíróság a perbeli bizonyítékok alapján tehát megalapozottan vont le azt a következtetést, hogy a perben a felperes nem bizonyította azt, hogy az I. r. alperes árnyékügyvezetőként járt volna el a felperesnél.

A felperes alaptalanul sérelmezte az árszakértői bizonyítás elrendelése iránti indítványa elutasítását is.

A felek az 1.G.40.079/2014/86. szám alatt becsatolt egyesített szakvéleményt 2016. március 29. napján kapták kézhez észrevételezésre. Az egyesített szakvéleménynek a 9. kérdésre adott válasza tartalmazta azt, hogy az adatok vagyoni értékének meghatározása nem vegyész szakértői kompetencia.

Az alperes 2016. április 13. napján, 91., a felperes 2016. április 14. napján, 92. sorszám alatt nyújtotta be az észrevételeit, ez utóbbi nem tartalmazta felperesnek a keresete összecszerűségének alátámasztása érdekében árszakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványát.

Az elsőfokú bíróság a 2016. május 12. napján megtartott tárgyaláson személyesen meghallgatta a szakvéleményt készítő szakértőket. A szakértő a 103. sorszámú jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatában megismételte azt, hogy a vagyoni érték meghatározása nem vegyész szakértői feladat, ám a tárgyaláson jelenlévő felperesi képviselő ekkor sem kérte a bíróságtól árszakértő kirendelését, sőt az utóbbi 114. és 117. sorszámon benyújtott egyesített szakértői vélemények kézhezvételét követően sem.

A per 2016. június 2. napjától szünetelt, a felperes a per folytatását 2016. szeptember 9. napján kérte, és az újraindult eljárásban 2016. szeptember 29. napján megtartott első tárgyaláson, a tárgyalás berekesztésére történt figyelmeztetést követően jelentette be azt, hogy a keresete összecszerűsége tekintetében kéri árszakértő kirendelését.

Az elsőfokú bíróság a felperes bizonyítási indítványa elutasítása körében helyesen mérlegelte nem csupán azt, hogy a felperes az alapszakvélemény kézhezvételét követően 6 hónappal, illetve a szakértőnek a 103. sorszámú jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatát követően nem nyomban terjesztette elő ezt az indítványát, hanem azt is értékelte, hogy az árszakértői bizonyítással tisztázni kívánt kérdést a felperes által üzleti titokként kezelt forgalmazási jog ellenértékét tartalmazó szerződés tisztázhatta volna.

Az ítéletábra álláspontja szerint ezért az elsőfokú bíróság eljárása nem sértette a Pp. 3. § (3)-(4), 141. § (2), (6) bekezdését.

Mindezen indokok alapján az ítéletábra nem találta teljesíthetőnek a felperesnek az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezését.

A felperes egyéb fellebbezési hivatkozásai az elsőfokú bíróság döntését érdemben vitatták, az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban a felperes által jelzett „tévedéseket” az elsőfokú bíróság döntésének megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelem körében értékelte.

A felperes a C.) pontos kereseti kérelmében alaptalanul állította azt, hogy az I. r. felperes érdemben közreműködött az üzleti terv elkészítésénél, ami megalapozta a felelősségét. A C. Bank Zrt. és a S. Kft. között létrejött megbízási szerződés IV/8. pontja egyértelműen rögzíti, hogy a megbízott bankbiztos a tevékenységét az adós B. Zrt. által rendelkezésére bocsátott jogi, pénzügyi, gazdasági, illetve gazdálkodással összefüggő adatok, információk, dokumentumok feldolgozásával és alkalmazásával végzi. A megbízott felelőssége nem terjed ki az Adós által a számára rendelkezésére bocsátott információk és bizonylatok tekintetében azok helyességének és valósághűségének vizsgálatára. A megbízott a bankbiztosi tevékenység ellátása során a tőle elvárható gondossággal köteles eljárni, a kötelezettségeinek megszegésével okozott kárért a polgári jogi felelősség szabályai szerint felel.

A felperes ebben a körben az általa hivatkozott bizonyítékokból (A.F., F.G. tanúvallomásaiból, és a II. r. alperes előadásából) téves, iratellenes jogkövetkeztetést vont le.

A II. r. alperes a 14. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldalán rögzített nyilatkozatában egyértelműen fogalmazott a tekintetben, hogy a perbeli üzleti tervet a B. Zrt. megrendelésére, a B.

Zrt. alkalmazottai készítették, az I. r. alperest csupán az anyagnak a terv banki vizsgálatához szükséges formára történő összeszerkesztése érdekében keresték meg.

H.O.G.-nak, a C. Bank Zrt. alkalmazottjának a PKKB 14.PK.175.197/2015/4. számú jegyzőkönyvbe foglalt tanúvallomása szerint az I. r. alperes elsősorban ellenőrizte az iratokat, és nem készítette azokat.

A.F. a tanúvallomásában előadta, hogy a II. r. alperes készítette az üzleti tervet, az I. r. alperes a táblázatok készítésében és a szerkesztésben segített, kiszámolta a közgazdasági típusú mutatókat, a származtatott adatokat, mivel ehhez a II. r. alperes nem értett.

F.G. a B. Zrt. alkalmazottja tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy az üzleti tervet a II. r. alperes készítette, az I. r. alperes annak a formai követelményeknek megfelelő szerkesztésében vett részt, az üzleti terv tartalmára nem volt ráhatása.

Mindezek a bizonyítékok azt támasztják alá, hogy az elsőfokú bíróság azok helyes, megalapozott értékelésével, jogszerűen állapította meg ítélete indokolásában azt, hogy az I. r. alperes az üzleti terv elkészítésében érdemi szerepet nem töltött be. Az általa „összeszerkesztett” adatok valóságtartalmát az I. r. alperes a megbízási szerződés IV/8. pontja értelmében nem volt köteles ellenőrizni.

A felperes a C.) pontban megjelölt keresete körében a kár bekövetkezésének időpontjaként 2007. december 20. napját jelölte meg, amikor a bank felmondta a vele kötött hitelszerződést.

Kereseti kérelmének alapjaként arra hivatkozott, hogy a felperes az I. és II. r. alperesek által csalárd módon elkészített üzleti terv miatt 240 000 000 Ft-tal magasabb összegű hitelt voltak kénytelenek felvenni, mint amennyi a megvásárolt eszközök értékére tekintettel szükséges lett volna. A kár bekövetkezése ezért - az ítéletábra álláspontja szerint - a hitel felvételével (2006. november 28. napján) megvalósult, a felperes kereseti előadása is ezt támasztja alá.

A felperes állította azt is, hogy csak a K. Zrt. jelentéséből szerzett tudomást arról, hogy kinek a tevékenységére vezethető vissza a felperest ért kár, ezért támadta az elsőfokú bíróságnak a C.) pont alatt megjelölt kereseti követelése elévülését megállapító döntését is.

A felperes tévesen azonosítja a felperesi cég tudomásszerzésével a felperesi társaságba utóbb belépő tagok tudomásszerzését.

A.F. és E.Gy. 1992. évtől, a B. Zrt. alapítása óta különböző megnevezésekkel (vezérigazgató-helyettes, cégvezető, igazgatósági tag) egészen 2010. május 27. napjáig kisebb megszakítással a B. Zrt. vezető tisztségviselői is voltak. Nekik ismerniük kellett a B. Zrt. által az üzleti tervhez szolgáltatott adatokat. Ők állapodtak meg a B. Zrt. nevében a C. Bankkal abban, hogy a növényvédőszer üzletág a cégtől leválasztásra kerül, az ennek keretében 2006. október 11. napján elkészült üzleti terv alapján a Zrt. közgyűlése a .../2006. (X.24.) számú határozatával hozzájárult a növényvédőszer üzletág 500 000 000 Ft értékben történő értékesítéséhez.

A felperest ezt követően, 2006. november 6. napján alapította meg A.F. és E.Gy., ezért a felperes tagjai lényegében már a felperes megalapítását megelőzően teljeskörű ismeretekkel rendelkeznek a B. Zrt. növényvédőszer üzletágának valós, és az üzleti tervben felvázolt helyzetéről.

Az a tény, hogy a Kft.-be utóbb, 2007. január 24. napján a Kft. törzstőke felemelése során belépő tagok erről rendelkeztek-e és mikortól pontos ismeretekkel, a felperes, mint jogi személy tudomásszerzése korábban irreleváns, ezért ebből a szempontból nem volt annak jelentősége, hogy mikor kapta kézhez a felperes a K. Zrt. jelentését.

Az üzleti terv téves adatairól a felperes tudomásszerzése legkésőbb a felperes alapítása időpontjában megtörtént, a felperes megalakulását követően az elévülés nyugvására alapot adó körülmény pedig nem állapítható meg. 2006. november 28-tól (a C. Banktól történt hitelfelvétel időpontjától) számítva az igény elévülési idejét pedig a felperes követelése keresetének a II. r. alperesre történt kiterjesztésekor már elévült.

Az ítéletábra alaptalannak találta a felperes fellebbezését a tekintetben is, miszerint állította, hogy a perben bizonyította az A.) pontos kereseti kérelmében megjelölt kár bekövetkezését.

E körben változatlanul fenntartotta azt az állítását, miszerint az I. r. alperesnek a II. r. alperessel együttműködve, „árnyéküzgyvezetőként” kifejtett magatartásával ok-okozati összefüggésben áll az őt a perbeli termékek tervdokumentációinak jogtalan eltulajdonításával, és azoknak a versenytársai részére történő átadásával ért kár bekövetkezése.

Az I. r. alperes vállalatvezetői, „árnyéküzgyvezetői” szerepét cáfolták a megkeresett bíróság által jegyzőkönyvezett, korábban már idézett tanúvallomások.

A felperes az őt ért kár összecszerúságát a fellebbezésében, hangsúlyozottan a termékek gyártásához szükséges hatósági engedélyek beszerzésének költségeire tekintettel határozta meg, arra hivatkozott, hogy a konkurencia köteles „visszafizetni” a felperesnek azt az összeget, amelyet azáltal spórolt meg, hogy ingyen hozzájutott a dokumentumokhoz.

Az A.) és B.) pontos kereseti kérelem körében a felperes alappal sérelmezte azt, hogy az elsőfokú bíróság tévesen jelölte meg, hogy a felperest mely időszakokban illette meg a perbeli két termék forgalmazási joga. A peres iratok között 21/F/29. szám alatt mellékelte, 2013. március 14. napján kelt NEBIH Tájékoztatás szerint - amelynek tartalmát az alperesek sem vitatták - a felperes 2007. május 16. és 2012. január 30. napja között volt jogosult a VegesoleR terméket forgalmazni, míg a Vegesole Res terméket 2007. május 16. napjától 2011. augusztus 11. napjáig. A felperes tehát a II. r. alperesnek az üzleti titkának a versenytárs részére kiszolgáltató magatartása miatti kárigényét saját joggal érvényesíthette. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének a 28. oldal 2. bekezdéséből ezért mellőzi az alperesek ellenkérelmének a perbizományra vonatkozó érvelését részben elfogadó indokolást.

A felperes fellebbezésében helytállóan mutatott rá arra, hogy az elsőfokú bíróság számítási hibát is vétett, ezért tévesen állapította meg, hogy a II. r. alperes 2008. január 16. napján tanúsított magatartására hivatkozva a felperes a Tptv. 86. § (2) bekezdés e) pontja alapján előterjesztett keresetét a Tptv. 88. § (1) bekezdésében meghatározott 5 éves perindítási határidőt lekésve nyújtotta be.

Az elsőfokú bíróságnak ez a tévedése azonban - mintahogyan erre az alperesek ellenkérelmükben helytállóan hivatkoztak - nem változtat a döntés érdemén, mivel a Tptv. 88. § (1) bekezdésének a perindítás szubjektív határidejét a jogsértésről történt tudomásszerzéstől számított 6 hónapban határozza meg.

A felperes maga is azt állította, hogy legkésőbb 2011. november 25. napján, a felperes számítógépeinek a K. Zrt. általi átvizsgálásáról készült jelentésből szerzett tudomást arról, hogy a perbeli két termék a II. r. alperes tevékenysége folytán került az ... piacra, ehhez képest a II. r. alperest 2012. november 5. napján vonta a perbe, azaz a Tptv. 88. § (1) bekezdésében meghatározott elévülési határidőt elmulasztva. Az elsőfokú bíróság ezért jogszerűen vonta le azt a következtetést, hogy nem volt lehetősége a felperes keresetének a Tptv. alapján történő elbírálására.

Az ítéletábra alaptalannak találta az elsőfokú bíróságnak a Ptk. 339. § (1) bekezdésére alapított A.) és B.) pontos kereseti kérelmeket elutasító döntése elleni fellebbezést is.

Az elsőfokú bíróság azt megállapította - és ezt az alperesek fellebbezéssel nem támadták -, hogy a II. r. alperesnek a tisztességtelen verseny tilalmába ütközik az a magatartása, hogy a felperes üzleti titkát tartalmazó engedélyeztetési kézikönyvet megküldte egy külső cégnek, mivel a II. r. alperes, mint vezető tisztségviselő a Gt. 27. és 30. §-ai értelmében az üzleti titkot köteles megtartani. Ennek a kötelezettségnek a megszegése a II. r. alperes jogellenes tevékenységének minősül.

Az elsőfokú bíróság azonban szintén megalapozottan állapította meg azt is, hogy a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján e körben őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére nem bizonyította sem az A.) pontban, sem a B.) pontban megjelölt kárigénye összegét. Ez az általános kártérítésként előterjesztett kereseti kérelme körében sem volt mellőzhető.

Az rPtk. 359. § (1) bekezdése szerint ugyanis, ha a kár mértéke - akár csak részben - pontosan nem számítható ki, a bíróság a károkozásért felelős személyt olyan összegű általános kártérítés megfizetésére kötelezheti, amely alkalmas a károsult teljes anyagi kárpótlására.

A BDT2007.1555. számon megjelent eseti döntésben megfogalmazott következes bírói gyakorlat szerint azonban „Általános kártérítésnek akkor van helye, ha a kár bekövetkezte biztos, csak a mértéke bizonytalan. Általános kártérítés formájában elmaradt haszon akkor ítélt meg, ha a jövőben biztosan jelentkező elmaradt vagyoni előny pontos megállapítására nincs megfelelő adat. Az általános kártérítés intézményével azonban nem fedhető el a károsodás tényének bizonytalansága. Az elmaradt haszon az a vagyoni előny, ami károkozás hiányában kétségtelenül bekövetkezett volna, és reálisan ellenőrizhető adatokon alapul.”

A felperes által B.) ponton előterjesztett igény - csakúgy, mint a közzétett határozat alapját képező ügyben benyújtott kereset - azonban nincs alátámasztva biztosan bekövetkező jövőbeni tényekkel, ennek hiányában pedig önmagában a II. r. alperes jogellenes magatartása nem elegendő a felperes által kért kártérítésre kötelezéséhez. Az általános kártérítésre kötelezés során is a felperesnek meg kell tenni mindent, indítványozni kell valamennyi, lehetséges és szükséges bizonyítást a kár összegének meghatározása érdekében, a bíróság azok eredményét mérlegelve dönthet az általános kártérítés összegéről. A felperes azonban a forgalmazási jog ellenértékét tartalmazó szerződését, abban a forgalmazási jog ellenértékét üzleti titokként kezelte, az árszakértő kirendelése iránti indítványát pedig a korábban már kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértése nélkül utasította el.

A felperes tehát nem tett eleget az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének, a perben rendelkezésre álló adatok alapján pedig nagyságrendileg sem volt mérlegelhető a felperes elmaradt haszonban jelentkező kára. Az A.) pontban megjelölt újraelőállítási költség felmerülését a felperes sem állította, az pedig, hogy a konkurencia mennyi összeget „spórolt” meg a jogellenesen megszerzett információkkal, a felperesnél elmaradt haszonként nem értékelhető a hivatkozott, BDT-ben megjelent eseti döntésben kifejtettek szerint.

A felperes alaptalanul sérelmezte az elsőfokú bíróság által az alperesek javára a kijavító végzésben megállapított perköltség összegét. Az ítélet tábla a több mint 4 éven át tartó, a felperes által előterjesztett összetett kereseti kérelmekre vonatkozóan az alperesek jogi képviselője által kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állónak találta az elsőfokú bíróság által az IM rendelet szerint, a pertárgyértékhez igazodóan megállapított perköltség összegét.

Az ítélet tábla mindezen indokok alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárással felmerült költségeit maga viseli, és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) és 15. § (1) bekezdése alapján ő köteles megfizetni felhívásra, az államnak az illetékfeljegyzési joga folytán a fellebbezésen le nem rótt 2 500 000 Ft összegű fellebbezési eljárási illetéket.

A másodfokú eljárásban is pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles megtéríteni az alpereseknek a másodfokú eljárással felmerült, a jogi képviselőjük ügyvédi munkadíjából álló perköltségét. Ennek összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontja, (5)-(6) bekezdése alapján a pertárgyérték figyelembevételén túl elsőlegesen a másodfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenységre figyelemmel, mérlegeléssel 1 000 000 Ft + áfa összegben állapította meg, tekintettel arra, hogy a másodfokú eljárásban az alperesek jogi képviselői egy hétoldalas fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő, és a másodfokú eljárásban megtartott egyetlen tárgyaláson megjelentek.

Debrecen, 2017. április 11.

Dr. Görög Attila sk a tanács elnöke, Cógoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró